

Hjulsta

Hjulsta gård 1957. Foto Henrik Ahlund. Stockholms stadsmuseum.

Färdvägarna har passerat Hjulsta sedan urminnes tider. Folk har förts till Hjulsta på vattnet, på vägen, med tåg och med tunnelbana. Spångaån, som idag är en smal vattenfåra, har en gång för längesen utgjort en långsmal vik av Mälaren. De som levde här för mer än 1000 år sedan tog sig hit med båt. Vattenvägarna var under vikingatiden de viktigaste färdlederna.

Hjulsta har bebotts av bönder sedan tidig medeltid och att folk från vikingatiden och ännu tidigare bodde här har arkeologiska utgrävningar bevisat.

Stora landsvägen från Stockholm till Enköping och Västerås strök tätt intill Hjulsta by som bestod av tre gårdar, Övergården, Mellangården och Nedergården. Vägen från Stockholm böjde här av i en lång sluttande uppförbacke och kallades i folkmun för Hjulsta långkrok.

För att bo och arbeta har människorna i alla tider varit beroende av

bra kommunikationer. Stambanan mellan Stockholm och Västerås blev klar på 1870-talet. Tågen passerar än idag nära Hjulsta gårdstomter där byggnaderna dock för längesen är rivna.

Bonden Carl Johan Blomberg, som brukade både Hjulsta och Tensta gårdar beskriver i sin dagbok för den 11 februari 1881, dagen efter ett förfärligt snöoväder, hur alle man var ute och skottade snö ”så att folk med stor möda kunde leta sig fram med sina mjölklass, ty Bantågen var insnöade i flera dagar”.

Tunnelbanan kom till Hjulsta på 1970-talet, en tid efter det att de sista resterna av bondebygden hade försvunnit. Till den täta höghusbebyggelsen som uppförts, flyttade mycket folk, många med anor från andra jordbrukskulturer i Sydeuropa och andra världsdelar.

Tunnelbanestation Hjulsta invigdes 1975.